

ГЕОРГИ БОЖИНОВ

БИОГРАФИЧНА СПРАВКА

chitanka.info

Георги Петров Божинов е роден на 27 януари 1924 г. в с. Крива бара, Ломско, в семейство на земеделци. Баща му — Петър Божинов, е кмет на селото по времето на Стамболийски, с всички последици от това: затвор и разходка с шлеп по Дунава.

Завършил е прословутата Ломска класическа гимназия. Ученичеството му съвпада с годините на Втората световна война. Учи усърдно немски, за да чете Шилер и Хайне в оригинал.

През 1946 г. записва философия в СУ „Св. Климент Охридски“, с втора специалност руска филология. За да се издържа, работи като хамалин на Сточна гара. След дипломирането става учител по руски език в Селскостопанския техникум в Пазарджик. През 1953 г. се жени за Минка Глутникова — агрономка и стажантка в Пазарджик. Същата година си купува и пишеща машина „Олимпия“, с която не се разделя, както и с жена си, до края на дните си.

През 50-те години става кореспондент за Благоевградски окръг на БТА, а после и на вестник „Литературен фронт“. Успява да издаде в ДИ „Български писател“ две книги с пътеписи и документални разкази: „Вдън гората Дикчам“ и „Юлень“ — ехо от скитанията му из Пирин и Западните Родопи. След раждането на втората дъщеря, семейството се мести в с. Мъглиж, Казанлъшко, а Георги Божинов става кореспондент на в. „Отечествен фронт“. През тия години изследва Централния и Еленския Балкан и работи над книгата си „Гора зелена, вода студена“, излязла години по-късно под заглавие „Кукувица кука“, и над документалния роман „Караджата“.

През 70-те години Георги Божинов отново се връща в Благоевград като кореспондент на вестник „Труд“. В списание „Септември“ вече е заложена бомбата, която тихо тиктака, за да избухне през март 1975 г. с публикуването на пътеписа „Гора зелена, вода студена“. Божинов е уволнен от в. „Труд“, изключен от Съюза на българските журналисти, изключен е и от Дружеството на писателите в Благоевград. И никога повече не е назначаван на държавна работа. През тия години довършва „Гора зелена, вода студена“ и започва да пише романа „Калуния-каля“. Приживе успява да издаде още „Сивият скиталец“, „Черешови води“ и „Кукувица кука“. Малкото му приятели го наричат Мъченик на словото.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.